

Dokument z posiedzenia

**B9-0464/2022 }
B9-0466/2022 }
B9-0467/2022 }
B9-0468/2022 }
B9-0469/2022 } RC1**

19.10.2022

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu

zastępujący tym samym następujące projekty rezolucji:

B9-0464/2022 (Renew)
B9-0466/2022 (Verts/ALE)
B9-0467/2022 (PPE)
B9-0468/2022 (S&D)
B9-0469/2022 (ECR)

w sprawie sytuacji w Burkinie Faso po zamachu stanu
(2022/2865(RSP))

Željana Zovko, David McAllister, Michael Gahler

w imieniu grupy PPE

Pedro Marques, Hannes Heide, Maria Arena

w imieniu grupy S&D

Jan-Christoph Oetjen, Olivier Chastel, Bernard Guetta, Moritz Körner,

Nathalie Loiseau, Karen Melchior, Javier Nart, Dragoş Pîslaru,

Frédérique Ries, María Soraya Rodríguez Ramos, Nicolae Ştefănuţă,

Hilde Vautmans

RC\1265397PL.docx

PE737.654v01-00 }
PE737.657v01-00 }
PE737.658v01-00 }
PE737.659v01-00 }
PE737.660v01-00 } RC1

w imieniu grupy Renew

François Alfonsi, Malte Gallée

w imieniu grupy Verts/ALE

Anna Fotyga, Assita Kanko, Joachim Stanisław Brudziński, Bogdan

Rzońca, Elżbieta Rafalska, Ryszard Czarnecki, Witold Jan

Waszczykowski, Alexandr Vondra, Adam Bielan, Eugen Jurzyca,

Veronika Vrecionová, Valdemar Tomaševski, Angel Dzhambazki, Patryk

Jaki, Carlo Fidanza

w imieniu grupy ECR

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Burkinie Faso po zamachu stanu
(2022/2865 (NLE))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, w szczególności rezolucję z 19 grudnia 2019 r. w sprawie łamania praw człowieka, w tym wolności religijnych, w Burkinie Faso¹, rezolucję z 16 września 2020 r. w sprawie współpracy UE–Afryka w zakresie bezpieczeństwa w regionie Sahelu, Afryce Zachodniej i Rogu Afryki² oraz rezolucję z 17 lutego 2022 r. w sprawie kryzysu politycznego w Burkinie Faso³,
- uwzględniając oświadczenie Jutty Urpilainen, komisarz odpowiedzialnej za partnerstwa międzynarodowe, wydane w imieniu wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa 4 października 2022 r. w Parlamencie Europejskim w Strasburgu, a także debatę, która się następnie wywiązała;
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 1 i 5 października 2022 r. w sprawie zamachu stanu w Burkinie Faso i sytuacji w tym kraju,
- uwzględniając oświadczenia Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) z 30 września, 1 października i 2 października 2022 r. w sprawie sytuacji w Burkinie Faso a także misję ECOWAS do Burkiny Faso z 4 października 2022 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Komisji Unii Afrykańskiej z 30 września 2022 r., w którym potępił on drugie siłowe przejęcie władzy w Burkinie Faso,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika sekretarza generalnego ONZ z 1 października 2022 r. w sprawie sytuacji w Burkinie Faso,
- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa ONZ z 7 października 2022 r. w sprawie sytuacji w Burkinie Faso,
- uwzględniając protokół ECOWAS w sprawie demokracji i dobrych rządów,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z 9 marca 2020 r. pt. „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką” (JOIN(2020) 0004),
- uwzględniając rezolucję Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) i UE z 11 marca 2021 r. w sprawie demokracji i

¹ Dz.U. C 255 z 29.6.2021, s. 45.

² Dz.U. C 385 z 22.9.2021, s. 24.

³ Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 290.

- poszanowania konstytucji w państwach UE i AKP,
- uwzględniając cele zrównoważonego rozwoju ONZ, w szczególności cel 16 dotyczący promowania pokojowych i inkluzywnych społeczeństw sprzyjających zrównoważonemu rozwojowi,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
 - uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów,
 - uwzględniając konstytucję Burkiny Faso,
 - uwzględniając Umowę o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony, podpisaną w Kotonu 23 czerwca 2000 r.⁴ (umowa z Kotonu),
 - uwzględniając Afrykańską kartę na rzecz demokracji, wyborów i dobrych rządów,
 - uwzględniając konwencję Unii Afrykańskiej w sprawie ochrony osób wewnątrznie przesiedlonych w Afryce i udzielania im pomocy,
 - uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet z 1979 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ dotyczącą statusu uchodźców z 1951 r. oraz protokołów do niej,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 30 września 2022 r. członkowie sił zbrojnych Burkiny Faso pod przywództwem kapitana Ibrahima Traorého dokonali zamachu stanu i obalili dotychczasowego prezydenta, podpułkownika Paula-Henriego Sandaogo Damibę; mając na uwadze, że były prezydent Damiba przejął władzę w wyniku zamachu stanu z 24 stycznia 2022 r., podczas którego obalono Rocha Kaborého, wybranego na prezydenta w demokratycznych wyborach w listopadzie 2020 r.; mając na uwadze, że obecny prezydent Ibrahim Traoré, podobnie jak poprzedni prezydent Damiba, uzasadnił zamach stanu niezdolnością władz do poradzenia sobie z pogorszającą się sytuacją w zakresie bezpieczeństwa;
- B. mając na uwadze, że po zamachu stanu w styczniu 2022 r. ECOWAS zorganizowała mediacje, podczas których wojsko zgodziło się, aby po okresie przejściowym, który ma potrwać do lipca 2024 r., zostały zorganizowane demokratyczne wybory; mając na uwadze, że UE zdecydowanie wspierała ECOWAS w jej działaniach mediacyjnych i

⁴ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

podjęła znaczne starania, aby zacieśnić współpracę z tą organizacją, w tym w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa; mając na uwadze, że ECOWAS potępiła zamach stanu w Burkinie Faso z września 2022 r. i uważa go za niewłaściwy w świetle postępów, które poczyniono na drodze do zapewnienia uporządkowanego powrotu do porządku konstytucyjnego do 1 lipca 2024 r.; mając na uwadze, że wrześniowy zamach stanu potępiły również Unia Afrykańska, UE i ONZ;

- C. mając na uwadze, że zgodnie z kampanią dezinformacyjną były prezydent Damiba uzyskał schronienie ze strony Francji, czemu natychmiast i zdecydowanie zaprzeczyły władze francuskie, a także sam były prezydent Damiba i obecny prezydent Ibrahim Traoré; mając na uwadze, że w następstwie zamachu stanu wybuchły demonstracje przeciwko Francji i na rzecz zacieśnienia współpracy wojskowej z Rosją; mając na uwadze, że zdewastowano ambasadę i konsulat Francji w Wagadugu, a także biura Instytutu Francuskiego w Wagadugu i Bobo-Dioulasso; mając na uwadze, że w kraju doszło do kilku innych ataków na instytucje i symbole europejskie;
- D. mając na uwadze, że 2 października 2022 r. po mediacjach z tradycyjnymi przywódcami były prezydent Damiba zrzekł się stanowiska prezydenta; mając na uwadze, że uzależnił on swoją rezygnację od spełnienia siedmiu warunków, w tym od utrzymania porozumienia z ECOWAS przez 24-miesięczny okres przejściowy; mając na uwadze, że obecny prezydent Ibrahim Traoré przystał na wszystkie te warunki;
- E. mając na uwadze, że 4 października ECOWAS wysłała misję informacyjną w celu zebrania informacji na temat wrześniowego zamachu stanu, a także przeprowadziła rozmowy z nowymi władzami; mając na uwadze, że po spotkaniu z delegacją ECOWAS prezydent Traoré wyraził zamiar przestrzegania harmonogramu przemian uzgodnionego między jego poprzednikiem a ECOWAS; mając na uwadze, że prezydent Traoré zobowiązał się również do przestrzegania międzynarodowych zobowiązań Burkiny Faso, w szczególności w zakresie ochrony praw człowieka;
- F. mając na uwadze, że 15 października Konferencja Narodowa jednogłośnie mianowała kapitana Ibrahima Traorégo prezydentem i przyjęła kartę okresu przejściowego;
- G. mając na uwadze, że konstytucja – początkowo zawieszona po zamachu 30 września – została przywrócona aktem podstawowym przyjętym przez Patriotyczny Ruch na rzecz Ochrony i Odbudowy (MPSR) 5 października, w którym zagwarantowano przestrzeganie przez Burkine Faso umów międzynarodowych, których kraj ten jest stroną, a także zagwarantowano ciągłość państwa do czasu przyjęcia karty okresu przejściowego;
- H. mając na uwadze, że 7 października prezydent Traoré spotkał się ze wszystkimi korpusami dyplomatycznymi w Wagadugu, aby potwierdzić, że jest gotowy do współpracy ze wszystkimi partnerami Burkiny Faso; mając na uwadze, że prezydent Traoré oświadczył, że Burkina Faso uważa UE za „jednego z wielu” partnerów;
- I. mając na uwadze, że Jewgienij Prigożyn, szef grupy Wagnera, rosyjskiej prywatnej firmy wojskowej, z zadowoleniem przyjął wrześniowy zamach stanu; mając na uwadze, że grupa Wagnera wciąż rozszerza swoją działalność w regionie Sahelu i w Afryce

Zachodniej, oraz że wiadomo, iż popełniła ona w tym regionie liczne zbrodnie wojenne;

- J. mając na uwadze, że od 2015 r. w Burkinie Faso dochodzi do eskalacji przemocy przypisywanej bojownikom należącym do takich ugrupowań jak Nusrat al-Islam, powiązany z Al-Kaidą, oraz Islamskie Państwo na Wielkiej Saharze (ISGS), w wyniku której zginęły tysiące ludzi; mając na uwadze, że 26 września 37 osób zginęło w wyniku ataku na konwój z zaopatrzeniem w pobliżu Gaskindé; mając na uwadze, że grupa powiązana z Al-Kaidą przyznała się do tego ataku, uważanego za jedną z przyczyn niedawnego zamachu stanu i w wyniku którego według związków zawodowych zginęło 70 kierowców samochodów ciężarowych; mając na uwadze, że około 40 % terytorium Burkiny Faso jest obecnie narażone na przemoc ze strony uzbrojonych grup rebeliantów oraz że blokady przeprowadzane przez takie grupy sprawiają, że brakuje żywności, wody, elektryczności i podstawowej opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że część ludności i niektórzy przywódcy polityczni kwestionują operację Barchan w regionie Sahelu;
- K. mając na uwadze, że w wyniku pogarszającej się sytuacji w zakresie bezpieczeństwa w kraju przymusowemu przesiedleniu uległo 1,9 mln osób, z czego ponad połowa to dzieci; mając na uwadze, że wśród osób wewnątrznie przesiedlonych na szczególne niebezpieczeństwo narażone są kobiety i młodzież, którym grozi wykorzystywanie seksualne i wyzysk, przemoc ze względu na płeć, przymusowy nabór i handel ludźmi; mając na uwadze, że obecność osób wewnątrznie przesiedlonych i uchodźców może prowadzić do konfliktów z lokalną ludnością o ograniczone zasoby naturalne, jeżeli nie zostaną podjęte odpowiednie środki w celu zapewnienia mieszkań, zatrudnienia i żywności;
- L. mając na uwadze, że burkiński personel szkolił się w ramach unijnej misji szkoleniowej w Mali i unijnej misji dotyczącej budowania zdolności w Sahelu, ale po wrześniowym zamachu stanu szkolenie to zawieszono i nie osiągnięto jego głównego celu;
- M. mając na uwadze, że według stanu na październik 2022 r. 4,9 mln osób w Burkinie Faso potrzebuje pomocy humanitarnej, w tym 3,4 mln osób boryka się z poważnym brakiem bezpieczeństwa żywnościowego;
- N. mając na uwadze, że poprzednie rządy spotykały się z rosnącym niezadowoleniem i krytyką, których powodem była niezdolność do skutecznego rozwiązania ogromnych problemów związanych z bezpieczeństwem oraz problemów społecznych i gospodarczych w Burkinie Faso, spowodowanych szerzącymi się brutalnymi atakami ugrupowań terrorystycznych;
- O. mając na uwadze, że na lata 2014–2020 na rzecz Burkiny Faso przeznaczono ponad 1 mld EUR z instrumentów finansowych Unii Europejskiej; mając na uwadze, że w latach 2021–2024 wsparcie UE w ramach Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej ma wynieść 384 mln EUR;
- P. mając na uwadze, że wydarzenia w regionie Sahelu mają znaczenie i konsekwencje zarówno dla reszty Afryki, jak i dla Europy; mając na uwadze, że Burkina Faso odgrywa kluczową rolę w regionie, ponieważ jest strategicznie zlokalizowana i stanowi

pomost między Sahelem a państwami nadbrzeżnymi Afryki Zachodniej;

1. potępia wojskowy zamach stanu przeprowadzony w Burkinie Faso 30 września 2022 r.; ubolewa, że działanie to podważa niedawne postępy na drodze do uporządkowanego przywrócenia porządku konstytucyjnego;
2. wzywa przyszły rząd do wywiązania się z międzynarodowych zobowiązań tego kraju, w tym zobowiązań dotyczących propagowania i ochrony praw człowieka; wzywa przyszły rząd do umożliwienia ludziom, w tym wszystkim grupom mniejszościowym, korzystania z przysługujących im praw obywatelskich i politycznych, w tym prawa do wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi; jest głęboko zaniepokojony, że wciąż pojawiają się doniesienia o naruszeniach praw człowieka;
3. domaga się pilnego przywrócenia porządku konstytucyjnego, w tym natychmiastowego powrotu do cywilnej formy rządów; wzywa przyszły rząd do wypełnienia zobowiązania do przestrzegania uzgodnionego harmonogramu szybkiego przywrócenia porządku konstytucyjnego oraz przeprowadzenia pluralistycznych i przejrzystych wyborów do 1 lipca 2024 r.; wyraża pełne poparcie dla ECOWAS i Unii Afrykańskiej w związku z podjętymi przez nie działaniami mediacyjnymi i oświadcza, że jest gotowy wspierać te działania tam, gdzie tylko jest to możliwe; wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE, aby wsparła te wysiłki i zaoferowała pomoc w bezpiecznej transformacji; wyraża poparcie dla obserwatorów wyborów w Burkinie Faso i dla unijnej misji obserwacji wyborów;
4. wzywa przyszły rząd do prowadzenia prawdziwego, uczciwego, przejrzystego i pluralistycznego dialogu narodowego przy aktywnym i skutecznym udziale wszystkich grup społeczeństwa obywatelskiego, aby w ramach takiego dialogu nakreślić jasną wizję przyszłości demokracji burkińskiej oraz wspierać bardziej integracyjne i spójne społeczeństwo; wzywa do większego włączenia i aktywnego udziału kobiet w demokratycznych procesach decyzyjnych oraz w działaniach na rzecz budowania pokoju i pojednania;
5. wzywa przyszły rząd do przemyślenia działań w zakresie bezpieczeństwa, w pełnej współpracy ze społecznością międzynarodową i w sposób zapewniający poszanowanie praworządności, ochronę praw człowieka i odbudowę zaufania publicznego; podkreśla w związku z tym, że trwające konsultacje krajowe stanowią okazję do wdrożenia istotnych reform w sektorze bezpieczeństwa;
6. składa kondolencje i wyrazy współczucia mieszkańcom Burkiny Faso, którzy doświadczyli zbyt wielu brutalnych ataków, często ze strony ugrupowań dżihadystycznych; podkreśla, że UE stoi po stronie Burkiny Faso i jej obywateli oraz jest gotowa zwiększyć swoje zaangażowanie; podkreśla, że władze Burkiny Faso muszą stworzyć warunki umożliwiające takie pogłębione partnerstwo;
7. potępia ataki na ambasadę i konsulat Francji, Instytut Francuski oraz inne instytucje europejskie i symbole w całej Burkinie Faso podczas zamachu stanu i po nim; wzywa przyszły rząd do przestrzegania międzynarodowych zobowiązań prawnych tego kraju do ochrony personelu dyplomatycznego i placówek dyplomatycznych oraz do

zapewnienia bezpieczeństwa obcokrajowcom mieszkającym w tym kraju; wyraża zaniepokojenie nasileniem rosyjskich kampanii dezinformacyjnych przeciwko misjom i operacjom UE w Afryce;

8. wzywa wszystkie zainteresowane strony do poszanowania wolności prasy i mediów oraz do umożliwienia dziennikarzom i organizacjom medialnym swobodnego i bezpiecznego wykonywania pracy, w tym dokumentowania sytuacji osób wewnątrznie przesiedlonych i operacji sił bezpieczeństwa;
9. wzywa władze, aby zapewniły ochronę obrońcom praw człowieka i organizacjom społeczeństwa obywatelskiego podczas wykonywania ich zadań; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zwiększenia ochrony i wsparcia obrońców praw człowieka w Burkinie Faso; potępia stosowanie przemocy seksualnej i wszelkie formy zastraszania w sytuacjach konfliktu;
10. wzywa przyszły rząd do przeprowadzenia szybkich, gruntownych i bezstronnych dochodzeń w sprawie wszystkich przypadków śmiertelnych i obrażeń związanych z zamachem stanu, w tym takich, do których doszło podczas grabieży i demonstracji, oraz do zapewnienia niezależnego i bezstronnego wymiaru sprawiedliwości oraz sprawiedliwości dla ofiar i osób, które przeżyły zamach stanu;
11. jest głęboko zaniepokojony działalnością grupy Wagnera w regionie; zdecydowanie zaleca przyszłemu rządowi, by nie dążył do żadnej formy współpracy z grupą Wagnera; jest głęboko przekonany, że zaangażowanie prywatnych firm ochroniarskich oskarżonych o rażące naruszenia praw człowieka byłoby sprzeczne z celem, jakim jest zapewnienie pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Burkinie Faso; zwraca uwagę na bardzo negatywne wyniki rosyjskiego zaangażowania w Mali, gdzie w wyniku bezkarności i nieudanej taktyki wojskowej ludność cierpi obecnie z powodu zwiększonych zagrożeń terrorystycznych, a także łamania praw człowieka przez najemników; wzywa UE oraz kraje afrykańskie, aby zagwarantowały wszczęcie postępowań sądowych, w tym sankcje karne, za naruszenia praw człowieka wynikające z działalności prywatnych firm wojskowych i ochroniarskich;
12. wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zwiększyły wsparcie finansowe i pomoc humanitarną w celu zaspokojenia pilnych potrzeb ludności Burkinie Faso, w szczególności potrzeb przesiedleńców i uchodźców w krajach ościennych; wzywa przyszły rząd, by ułatwiał pracę organizacjom humanitarnym w Burkinie Faso i wspierał taką działalność, zapewniając im niezakłóconą możliwość dostarczenia pomocy humanitarnej potrzebującym; wyraża zaniepokojenie wpływem, który zagrożenia dla bezpieczeństwa wywierają na skuteczność pomocy humanitarnej i współpracy na rzecz rozwoju;
13. zwraca się do UE i jej państw członkowskich, aby przy ustalaniu polityki dotyczącej Sahelu brały pod uwagę, że aby zapewnić lepszą przyszłość społecznościom Sahelu, najbardziej potrzebne jest wsparcie dobrych rządów, społeczeństwa obywatelskiego, rozwoju i inwestycji, a także by przeprowadziły ocenę wpływu działalności Grupy Pięciu na rzecz Sahelu; wzywa UE i jej państwa członkowskie do współpracy z ECOWAS, władzami tymczasowymi i wszystkimi zainteresowanymi stronami w

Burkinie Faso, aby wzmocnić współpracę w dziedzinie bezpieczeństwa oraz wysiłki na rzecz rozwoju, edukacji i dostosowania do zmiany klimatu, co przyczyni się do zwalczania ubóstwa i zapobiegania dalszej radykalizacji;

14. wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE, do pilnej oceny, w porozumieniu z partnerami i właściwymi instytucjami międzynarodowymi, wszystkich dostępnych środków, przy pomocy których da się zapobiec wszelkim zaległościom w spłacie zadłużenia przez Burkinę Faso;
15. zauważa spadek poparcia dla działań UE w zakresie budowania pokoju i współpracy na rzecz rozwoju w regionie; wzywa Komisję do większego zaangażowania we wspieranie praw człowieka oraz współpracę humanitarną i rozwojową, a także do zwiększenia widoczności tych działań;
16. wzywa państwa członkowskie do wywiązywania się ze swoich zobowiązań międzynarodowych dotyczących wdrożenia systemu dokładnej kontroli i śledzenia eksportu broni, aby uniknąć jej niewłaściwego wykorzystywania i nie przyczyniać się do podsycania naruszeń praw człowieka;
17. wzywa UE do propagowania prawa Burkiny Faso do suwerenności żywnościowej jako sposobu zapewnienia bezpieczeństwa żywnościowego i ograniczenia ubóstwa, z naciskiem na rolnictwo kobiece i rodzinne, aby zagwarantować dostępność i przystępność cenową żywności;
18. jest zaniepokojony faktem, że pogłębiająca się niestabilność polityczna i w zakresie bezpieczeństwa oraz dramatyczna sytuacja społeczno-gospodarcza i humanitarna w Burkinie Faso umożliwiły grupom terrorystycznym sianie spustoszenia, co ma poważne konsekwencje międzynarodowe; podkreśla, że terroryzm i niestabilność w całym regionie Sahelu stanowią wyzwanie oraz uniemożliwiają demokratyczną konsolidację i podważają praworządność; przypomina, że opanowanie dynamiki strukturalnej leżącej u podstaw obecnych wyzwań ma zasadnicze znaczenie dla wzmocnienia powszechnej legitymacji demokratycznie wybieranych rządów; wzywa społeczność międzynarodową, w tym UE, do zacieśnienia współpracy i udzielenia wsparcia w stawianiu czoła wszystkim tym wyzwaniom;
19. uznaje rolę burkińskich tradycyjnych przywódców i przywódców religijnych, którzy odegrali kluczową rolę w procesie mediacji i aktywnie sprzeciwiali się przemocy i nienawiści podczas różnych kryzysów w tym kraju, a także wyraża wielkie uznanie pod ich adresem; wzywa przywódców Burkiny Faso do zwiększenia ochrony mniejszości, w tym mniejszości religijnych;
20. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, władzom Burkiny Faso, sekretariatowi Grupy Pięciu na rzecz Sahelu, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP–UE i Parlamentu Panafrkańskiego, Wspólnocie Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, sekretarzowi generalnemu ONZ, Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ oraz Unii Afrykańskiej i jej instytucjom.